

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובעת

נ.ד.א

באמצעות ב"כ עו"ד מאיה חונגר

נגד

נתבע

מ.א.א

באמצעות ב"כ עו"ד שרית כהן

בעניין הקטינים:

1. נ' – כבן עשר ושמונה חודשים כיום;

2. ת' – כבת שמונה ושבעה חודשים כיום;

3. ל' – כבן שש כיום;

יפה. כך צריך לרשום לנו את גיל הילדים בכל פסק דין! באופן מסודר.

להלן: 'הקטינים'.

פסק דין

מזונות 3 ילדים מעל גיל קו הצדק, כאשר כרגע אין לאב זמני שהות עם הילדים.

כבודה מסבירה יפה. לטעמי פסק דינה בהחלט נאה הוא.

במסגרת פסק דין זה אדרש לתביעת אם לחיוב אביהם של הקטינים במזונותיהם.

רקע ועובדות שאינן שנויות במחלוקת

1. הצדדים שבפניי, שניהם יהודים ואזרחי המדינה, הינם בני זוג לשעבר אשר נישאו זל"ז

כדמו"י ביום 05.02.15 ומנישואין אלה נולדו להם שלושה ילדים, הם הקטינים אשר

פרטיהם לעיל. **כולם מעל גיל קו הצדק**

2. הצדדים אינם מתגוררים תחת קורת גג אחת מאז חודש דצמבר 2022, אז הורחק

הנתבע מהבית בעקבות בקשה לצו הגנה שהגישה נגדו התובעת, אשר טענה כי הרקע

למשבר בנישואין נתגלע לאור התנהגותו האלימה כלפיה, כמו גם התמכרותו להימורים

ולסמים.

הנתבע, מצידו, כפר בטענות האלימות שיוחסו לו מצד התובעת והוסיף כי התובעת

פעלה להגשת הליך סרק, שהוביל להרחקתו מהבית, אך לצורך השגת מזימתה להבאת

הנישואין לקיצם וכצעד טקטי לצורך השגת יתרונות בהליך וקיצורו.

מה נכון? אין לי מושג. אך כולנו חיים את המציאות העצובה בה בכל כך הרבה

תיקי משפחה יש טענה לאלימות ככלי בידי העו"ד של האם, מתוך מטרה

למנוע מהאב זמני שהות רחבים עם הילד.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

3. לחיוב הנתבע בתשלום **מזונותיהם הזמניים** של הקטינים נדרשתי במסגרת החלטה מיום **25.04.23** **שימו לב לשנה! תחילת 23! ורק עכשיו יש פסק דין למזונות קבועים. כה נורא. כה הזוי!** במסגרתה קבעתי כי הנתבע ישלם עבור מזונותיהם **הזמניים של הקטינים את הסך של 4,800 ₪ בחודש** וכן יישא במחצית הוצאות חינוך ובמחצית הוצאות רפואיות חריגות של הקטינים.
- להלן: **'ההחלטה למזונות זמניים'.**
- החיוב במזונות זמניים נקבע החל ממועד הגשת התביעה שבפני, 08.01.23 ובכל 08 לחודש.
- בקשות שהגיש הנתבע להפחתת גובה החיוב במזונות הזמניים, ביום 28.04.25 וביום 22.06.26 נדחו על ידי במסגרת החלטות מיום 22.05.25 ומיום 24.06.25.**
4. התובעת גובה את החיוב בדמי המזונות הזמניים באמצעות לשכת ההוצאה לפועל – ראו, חקירת התובעת בעמ' 5 שורות 13-15.
- יכולתם הכלכלית של הצדדים**
5. **יכולתו הכלכלית של הנתבע**
- א. בכתב ההגנה טען הנתבע כי נכון לעת ההיא הוא מתקיים מקצבת אבטלה בסך של 2,600 ₪ בחודש.
- הוסיף הנתבע וטען כי הוא נעדר השכלה על תיכונית; כי במהלך הנישואים הוא זן ופרנס את הבית ככל יכולתו ובסכומים צנועים; כי קודם היותו מובטל עבד כסבל בשדה התעופה והשתכר את הסך של 3,500 ₪ בממוצע בחודש וכי מעבודתו בחב' '...' שם עבד קודם לעבודתו בשדה התעופה, השתכר את הסך של 8,000 ₪ בחודש.
- הוסיף הנתבע וטען כי בחודש פברואר 2023 נפגע בתאונת אופניים ויוער כבר עתה כי הוא לא הציג בפני כל אסמכתה המעידה על כי תאונה כאמור פגעה בכושר השתכרותו או ביכולתו לשוב למעגל העבודה.
- הוסיף הנתבע וטען כי לצדדים נצברו חובות מתקופת הנישואין וכי הוא מצוי בהליך של חדלות פירעון בהיעדר יכולת לפרוע חובות כאמור.
- יוער כי אישור בית המשפט של חדלות הפירעון להמשך בירורה של התובענה שבפני הוגש לתיק ביום 23.04.23.
- לכתב ההגנה צרף הנתבע אישור זכאות לדמי אבטלה מהמוסד לביטוח לאומי ממנו עולה כי קיבל דמי אבטלה בגובה 485 ₪ בחודש 10/22; בגובה 2,182 ₪ בחודש 11/22 ובגובה 5,723 ₪ בחודש 01/23.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

- 1 עוד צרף הנתבע לכתב ההגנה תלוש שכר בודד מעבודתו ברשות שדות התעופה,
- 2 לחודש אוגוסט 2022, ממנו עולה כי בחודש כאמור עמדה הכנסתו כ-3,500 ₪.
- 3 הואיל ועיון בתלוש השכר מעלה כי בעבודתו ב... החל לעבוד ביום 11.08.22, הרי
- 4 שהסכום המופיע בתלוש השכר הנ"ל משקף חודש עבודה חלקי ולא מלא. 😊
- 5 ב. במסגרת החלטה מיום 19.03.23 נדרש הנתבע להגיש אסמכתאות על כלל הכנסות
- 6 שהיו לו בשניים עשר החודשים שקדמו להגשת כתב התביעה אלא שהוא לא פעל
- 7 בהתאם להחלטה כאמור. לפיכך, במסגרת ההחלטה למזונות זמניים מצאתי לקבל
- 8 את גרסת התובעת לעניין גובה הכנסות הנתבע בעבר ולהעמיד פוטנציאל הכנסתו
- 9 ע"ס 10,000 ₪, כפי השתכרותו הנטענת על ידי התובעת בחברת '...'.
ג. בישיבת קדם משפט שהתקיימה ביום 14.09.23, טענה ב"כ הנתבע כי הנתבע מנסה
- 11 למצוא עבודה 'אך הוא לא אשם שלא חוזרים אליו'.
- 12 עוד טענה ב"כ הנתבע, בדיון כאמור, כי לא עלה ביד הנתבע לקבל תלושי שכר
- 13 מחברת '...', חרף פניותיו וביקשה לקבל צו מבית המשפט לצורך המסמכים. בית
- 14 המשפט נעתר לבקשת הנתבע בהחלטה אשר חתמה את הדיון כאמור וצו המופנה
- 15 לחברת '...' נחתם ביום 19.09.23.
- 16 אלא שחרף האמור, הנתבע בחר שלא להגיש את תלושי השכר מעבודותיו הקודמות.
- 17 ד. בבקשה להפחתת החיוב במזונות הזמניים, אותה הגיש הנתבע ביום 28.04.25, הוא
- 18 טען לשינוי נסיבות מהותי במצב הבריאותי אשר מצדיק את הפחתת גובה החיוב.
- 19 הנתבע טען כי מצבו הרפואי התדרדר עד כדי כך שהוא נעזר בקביים לשם הליכה;
- 20 כי עקב כך הוכר במוסד לביטוח לאומי כנכה עם אובדן כושר עבודה בשיעור 100%
- 21 וכי עקב כך הוא נעדר יכולת לעבוד ולכלכל עצמו ולשלם את דמי המזונות הזמניים.
- 22 לבקשה צורף אישור המל"ל מיום 08.04.25 המעיד על זכאות לקצבה בגובה 6,906
- 23 ₪ בחודש; על נכות רפואית זמנית בשיעור 50% ועל דרגת אי כושר זמנית בשיעור
- 24 100%.
- 25 הנתבע נחקר בעניין זה והעיד כי וועדה לבחינת הפיכת הנכות הזמנית לנכות צמיתה
- 26 צפויה להתכנס בעניינו – עמ' 7 שורות 31-32.
- 27 ה. הנתבע הגיש בקשה נוספת להפחתת מזונות זמניים, מנימוקים דומים לאלה
- 28 שהעלה בבקשה שקדמה לה, אשר נדחתה אף היא, כאשר כחלק מנימוקי הדחייה
- 29 ציינתי כי עיון בדפי חשבון הבנק שצרף הנתבע לבקשה (בהם לא היה זכר
- 30 לתקבולים אותם מקבל הנתבע מהמוסד לביטוח לאומי), מלמדים כי המדובר

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

בנתבע אשר בוחר להשמיט מידע מהותי מבית המשפט וכי די בכך בכדי להניח כי

לנתבע הכנסות נוספות אותן ביקש להסתיר מבית המשפט ומהצד שכנגד.

מבקשה זו עולה כי הקצבה אותה מקבל הנתבע מהמוסד לביטוח לאומי עומדת ע"ס 6,900 ₪ לחודש וסך נוסף של 1,880 ₪ בחודש בגין שירותים מיוחדים.

ו. מסיכום ביקור אותו צרף הנתבע להרצאת הפרטים העדכנית שהגיש בתיק, עולה, בין היתר, כי הנתבע מצוי במעקב וטיפול נירולוגי עקב מיאלופתיה צווארית; כי הוא מתהלך בקושי בסיוע הליכון ואף מקבל טיפול תרופתי עקב מוגבלות פיסית ונפשית.

לתצהיר עדות ראשית צרף הנתבע אישור על תשלומי קצבאות מהמוסד לביטוח לאומי לשנת 2005, ממנו עולה כי בחודשים 04-10/2025 השתלמה לנתבע קצבת נכות כללית בגובה של 6,906 ₪ בחודש וקצבת שירותים מיוחדים בסל 1,880 ₪ בחודש.

ז. מדף תדפיס תיקי עיקול מיום 26.05.25, אשר צורף לתצהיר עדות ראשית של התובע, עולה כי סכום החובות שהצטבר ע"ש הנתבע בתיקי עיקול נכון למועד כאמור עמד ע"ס כולל של 197,631 ₪.

ח. הנתבע מתגורר בבית הוריו ועד למועד שמיעת הראיות לא טען כי קיימות לו הוצאות עבור 'מדור'. בחקירתו העיד כי מסייע להוריו בתשלום שכירות בגובה של 400 ₪ - עמ' 7 שורות 17-20 וכי את מרבית כספו הוא מוציא בעבור רכישת תרופות וקבלת טיפול פסיכיאטרי – עמ' 7 שורה 28.

ט. התובעת מנגד, טענה כי הנתבע מובטל נכון למועד הגשת התביעה; כי בעבר הלא רחוק עבד בחברת '...' והשתכר את הסך של 10,000 ₪ נטו בחודש וזאת עד שפוטר ומאחר שהרבה להיעדר מהעבודה ללא סיבה מוצדקת וכי מעבודתו כסבל בשדה התעופה, שם עבד לאחר שפוטר מחב' '...' השתכר את הסך של 4,000 ₪ בממוצע בחודש.

י. הלכה פסוקה היא כי קבלת קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי על ידי האב אינה מהווה עילה לפטור מוחלט מחובת המזונות או לצמצומה האוטומטי, ועל האב הנכה מוטלת החובה לפרט את מגבלותיו ולהוכיח כי הן מונעות ממנו באופן מוחלט להשתכר או להשלים את הכנסתו מעבר לקצבה המשתלמת עבורו.

ראו:

תמ"ש (נצ') 14993-02-11 ר.ד. ואח' (קטין) נ' מ.ד. (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

בתמ"ש (קר') 16500/04 פלוני נ' אלמונית (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

עוד נקבע בפסיקה כי אין להשית חיוב במזונות על אדם ללא התחשבות במינימום
שיוותר לו לקיומו שלו ולסיפוק צרכיו ההכרחיים, כאשר פסיקת בית המשפט
העליון אישרה פסקי דין שהותירו לאבות פחות מסך של 2,000 ₪ בחודש לצורך
קיומם שלהם.

ראו: בע"מ 1715/07 פלוני נ' פלונית ואח' (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

יא. לאחר עיון ושקילת טענות הצדדים והחומר הראיתי אשר הובא בפני ביחס ליכולתו
הכלכלית של הנתבע, מצאתי לקבל את גרסת התובעת.

אין מחלוקת כי נכון להיום הסכום הכולל אותו מקבל הנתבע מהמוסד לביטוח
לאומי עומד ע"ס של כ-8,800 ₪ בחודש. אין גם חולק כי עסקינן בקצבאות
המשתלמות לנתבע בגין נכות זמנית ולא ברור אם זכאותו לנכות זמנית תימשך,
תבוטל או שמא תהפוך לצמיתה.

כך גם חרף חובתו שבדין ולמרות צו שנחתם לצורך קיום חובה זו, לא צרף הנתבע
תלושי שכר ממקומות העבודה בהם עבד קודם לפרידה. הימנעות הנתבע מהצגת
מסמכים קריטיים אלה מעידה כי הכנסתו הממוצעת בעבר עמדה על סכומים שלא
נופלים מאלה שנטענו על ידי התובעת, שאם לא כן בוודאי שהיה לנתבע אינטרס
לקעקע טענה זו של התובעת ולבססה באסמכתאות מוצקות, כתלושי שכר.

כך גם, בחר הנתבע שלא להציג אסמכתה שתבסס טענתו לאי יכולתו להשתלב
במעגל העבודה, ולו במשרה שתהלוך את מצבו הרפואי הנוכחי ומבלי לפגוע
בהכנסה המשתלמת לו מאת המוסד לביטוח לאומי, זאת הגם שהעיד כי עומד
בקשר עם רופא תעסוקתי – ראו חקירתו בעמ' 8 שורות 2-3.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהדוחות הרפואיים שצרף הנתבע באשר למצבו הנפשי
ומשעה שעסקינן בנכות זמנית בלבד ולא ברור האם בעתיד תקבע כיציבה, מצאתי
להעמיד את הכנסות הנתבע, לרבות פוטנציאל הכנסתו ע"ס של 9,500 ₪ בממוצע
בחודש.

6. יכולתה הכלכלית של התובעת

א. התובעת עובדת בעיריית ... כסייעת ב... ומשתכרת את הסך של כ-5,400 ₪ בממוצע
בחודש, בהתאם לתלושי שכר לחודשים 09/21-09/22, אשר צורפו לכתב התביעה.

לכתב התביעה צרפה התובעת גם תלושי שכר, לחודשים 09/21-08/22, מעבודה
נוספת ב'...' בה עבדה במקביל לעבודתה בעיריית ..., מהם עולה כי הכנסתה
החודשית הממוצעת מעבודה כאמור עמדה ע"ס של 3,555 ₪ בחודש.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

1 סך כל הכנסות התובעת משני מקומות העבודה כאמור עמדו על כ-9,000 ₪ בממוצע
2 לחודש.

3 התובעת הצהירה כי נאלצה להתפטר מעבודתה הנוספת ב... מאחר שאמה, אשר
4 סייעה לה בטיפול בילדים, עברה להתגורר בעיר אחרת ובהינתן כי הנתבע סרב
5 לסייע לה בטיפול בילדים ולפיכך, לא התאפשר לה להמשיך לעבוד בשתי עבודות
6 במקביל.

7 מתלושי שכר לחודשים 08/24-07/25, אותם צרפה התובעת לתצהיר עדות ראשית,
8 עולה כי הכנסתה החודשית הממוצעת בעיריית ... עמדה בתקופה הנ"ל ע"ס של כ-
9 7,700 ₪ לחודש.

10 מחקירתה עולה כי התובעת עובדת בהיקף משרה מלאה – ראו, חקירת התובעת
11 בעמ' 6 שורות 8-13 ובחקירה חוזרת בעמ' 7 שורה 7.

12 ב. התובעת מקבלת מהמוסד לביטוח לאומי את קצבת הילדים בגובה של כ-600 ₪
13 בחודש. **יפה. חובה להוסיף את הסכום לשכר האם.**

14 ג. בהרצאת פרטים שצורפה לכתב התביעה הצהירה התובעת כי היא נעדרת רכוש ולא
15 הצהירה על חובות הרשומים על שמה.

16 ד. בבעלות התובעת רכב מסוג פולקסווגן שנת ייצור 2002.

17 ה. בחקירתה העידה התובעת כי היא מצויה בהליכי חדלות פירעון, בעקבות חובות
18 שנצברו בתקופת הנישואין וכי אין ברשותה כרטיס אשראי – עמ' 3 שורה 20 ובעמ'
19 7 שורה 3.

20 ביחס להפקדות כספים שנצפו בחשבון הבנק של התובעת היא העידה כי מדובר
21 בעזרה לא קבועה אותה היא מקבלת מאימה או מבן-זוגה וכן במתנות חתונה
22 שקיבלה באמצעות אפליקציית 'ביט' ובשיק – עמ' 4 שורה 28 ובעמ' 5 שורה 12;
23 19; 26 ו-28.

24 ביחס להפקדות מפייבוקס שנצפו בחשבון הבנק המתנהל על שמה, טענה כי מקורן
25 בתשלומי ועד גן הילדים, אותו ניהלה – עמ' 5 שורות 10-7 ושורות 16-17.

26 לאחר שעיינתי ושקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בדפי חשבון הבנק של התובעת;
27 לנוכח גובה הסכומים שהועברו לחשבון הבנק; תדירות העברתם והנימוק אותו
28 סיפקה התובעת בגין ביצוע כל אחד מהם, מצאתי לקבל את גרסת התובעת, אותה
29 מצאתי כאמינה, סבירה ומשכנעת ואף מתיישבת עם המציאות בה בני משפחה
30 קרובים מסייעים מידי פעם לבן משפחה השרוי במצוקה כלכלית.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

1. הנתבע מכחיש טענות התובעת ביחס לגובה הכנסתה החודשית הנטענת, והוסיף כי התובעת מסתירה מעיני בית המשפט את הכנסתה הנוספת כעצמאית בתחום הטיפול והציפורניים, עסק אותו היא מנהלת מהבית ואשר מניב לה הכנסה נוספת אשר נעה בין 5,000 ל-6,000 ₪ בחודש, עליה היא איננה מדווחת לרשויות המס, כך לשיטתו.
- התובעת הכחישה טענות הנתבע ביחס לגובה הכנסותיה; העידה כי אין לה מקורות הכנסה נוספים, הגם שאישרה כי יש לה הכשרה מקצועית בתחום הציפורניים וכי בעבר הרוויחה מעיסוק כאמור סכומים הנעים בין 2,000-1,500 ₪ בחודש – עמ' 6 שורה 7 ושורות 14-19. כשנשאלה התובעת במסגרת החקירה החוזרת האם היא עוסקת בתחום זה כיום, השיבה: **'עכשיו ממש לא, אני עובדת במשרה מלאה'** – עמ' 7 שורה 7.
- בסיכומיה טענה התובעת כי בתחום הציפורניים היא איננה עוסקת מאז פרידת הצדדים – סעיף 12 ומאחר: **'... שהיא נושאת לבדה בנטל הטיפול בשלושה ילדים קטינים ובמקביל עובדת במשרה מלאה, אין ביכולה – לא בפועל ולא באופן סביר – לעסוק בעיסוק נוסף'** – שורה 15 לסיכומי התובעת.
- ז. ביחס למענקי העבודה שנצפו בחשבון הבנק של התובעת והשתלמו לה בעבר מאת המוסד לביטוח לאומי, לא מצאתי כי יש בהם כדי לשנות הקביעות ביחס לגובה הכנסות התובעת, הן לאור תדירות הענקתם; בן בהינתן כי אין המדובר בהכנסה קבועה ושוטפת; הן לאור הנימוק שהעניקה התובעת בעניין זה – ראו, חקירת התובעת בעמ' 4 שורות 23-26 ובייחוד בהינתן כי הכנסתה החודשית הממוצעת של התובעת נכון להיום לא שונה בהרבה מזו שהיתה לה בעת שקיבלה את מענקי העבודה.
- יורחב לעניין זה כי בחודש ספטמבר 2024 קיבלה התובעת מענק עבודה בגובה 3,173 ₪ כאשר הכנסתה מעבודה בחודש כאמור עמדה ע"ס 5,097 ₪ וסך הכנסותיה עמדו על 8,270 ₪; בחודש אוקטובר 2024 לא קיבלה התובעת מענק עבודה; בחודש נובמבר 2024 קיבלה התובעת מענק עבודה בגובה 3,173 ₪ כאשר הכנסתה מעבודה בחודש כאמור עמדה ע"ס 5,010 ₪ וסך הכנסותיה עמדו על 8,183 ₪; בחודשים דצמבר 2024 וינואר 2025 לא קיבלה התובעת מענק עבודה; בחודש פברואר 2025 קיבלה התובעת מענק עבודה בגובה 3,173 ₪ כאשר הכנסתה מעבודה בחודש כאמור עמדה ע"ס 4,874 ₪ וסך הכנסותיה עמדו על 8,047 ₪ מחודש מרץ 2025 ואילך לא נצפו הפקדות של מענקי עבודה בחשבון הבנק של התובעת.
7. מכל המקובץ לעיל, משעה שלא הוכח בפני כי התובעת עוסקת כיום בתחום הציפורניים ובייחוד נוכח היקף המשרה בו היא עובדת כיום (משרה מלאה), בצד הטיפול המלא בשלושת הקטינים, אין כל ציפייה שהתובעת תעמיס על עצמה מעבר

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

למה שמוטל כיום על כתפיה ותעבוד מביתה גם בשעות אחר הצהריים והערב. לפיכך, לא מצאתי מקום לקחת בחשבון את פוטנציאל הכנסות התובעת מעסק הציפורניים ואת הכנסות התובעת אני מעמידה בהתאם לעולה מתלושי השכר שהובאו בפניי ובגובה של 7,700 ₪ בממוצע בחודש.

הכנסתה הפנויה של התובעת, לאחר הפחתת הוצאות שכר דירה, בגובה של 3,650 ₪ תועמד ע"ס של 4,050 ₪ (7,700 ₪ הכנסות התובעת פחות 3,650 ₪, המהווים 50% מההוצאה המלאה, בסך של 7,300 ₪ בחודש ובהתחשב בהשתתפות בן-זוגה של התובעת במחצית הנותרת). **האם שוכרת, יחד עם בן זוגה, דירה בעלות של 7,300. סכום הגיוני? לא יודע. בהמשך נראה שגם בן זוגה גרוש עם ילדים, ולכן שכרו דירת 5 חדרים.**

הכנסתו הפנויה של הנתבע, לאחר הפחתת הוצאות השתתפותו בשכר דירה בבית הוריו, תועמד ע"ס של 9,100 ₪ בחודש (סך של 9,500 ₪ פחות סך של 400 ₪ בעבור השתתפות בנתבע בהוצאות מדור בבית הוריו).

וכמו תמיד, נשאלת השאלה העקרונית האם ראוי לעבוד לפי הכנסה פנויה?

צרכי הקטינים

8. הוצאות מדור ואחזקתו

א. במועד הגשת כתב התביעה התגוררו הקטינים יחד עם אמם, התובעת, בדירה השכורה בה התגוררו הצדדים יחדיו טרם הפרידה, תמורת דמי שכירות בגובה של 4,500 ₪ בחודש וכעולה מהסכם השכירות אשר צורף כנספח לכתב התביעה.

בכתב התביעה הצהירה התובעת כי היא לא מקבלת סיוע בדיוור.

ב. בתגובה שהגישה התובעת ביום 22.05.25, הצהירה כי שכר הדירה עלה לסכום של 4,900 ₪ וכי היא מקבלת סיוע בדיוור בגובה של 1,170 ₪ בחודש.

ג. בבקשה להפחתת החיוב בדמי המזונות הזמניים, שהגיש הנתבע ביום 22.06.25, טען הנתבע כי התובעת נישאה ומתגוררת עם בן-זוגה הנוכחי ועם ילדיו, המגיעים לקיים עמו את זמני השהות וכי יש בכך כדי להשפיע על החיוב בהוצאות מדור ואחזקת מדור.

ד. בתצהיר עדות ראשית שהגישה התובעת הצהירה כי נישאה ומתגוררת יחד עם בן-זוגה בדירה שכורה וכי היא איננה מקבלת עוד סיוע בדיוור.

בחקירתה העידה כי נישאה ביום 20.05.25 – עמ' 3 שורה 26; כי בן זוגה הנוכחי עובד בשתי עבודות (באחת משתכר את הסך של 7,500 ₪ ובשניה את הסך של 8,000 ₪).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

1 (נ); כי הוא משלם מזונות עבור שני ילדיו בגובה של 4,300 ₪ + מחציות וכי ילדיו
2 של בן זוגה לנים בביתה אחת לשבוע, בימי שני, ובכל סוף שבוע שני.

3 בדיווח האפטרופה לדין, אשר הוגש ביום 21.07.26 בהליך הקשור המתברר
4 בתלה"מ 34727-03-26, עולה כי ילדי בן הזוג מקיימים בביתם זמני שהות גם בימי
5 רבעי.

6 התובעת העידה כי את מענק הדיור הפסיקה לקבל עם נישואיה – עמ' 4 שורה 1 וכי
7 נכון למועד מסירת עדותה היא מתגוררת בדירה שכורה, בת חמישה חדרים, תמורת
8 דמי שכירות בגובה של 7,300 ₪ בחודש – עמ' 4 שורות 2-4.

9 הנתבע לא הכחיש ההוצאה הנטענת, אלא ביקש להתחשב בעובדת מגורי בן-הזוג
10 וילדיו בדירת המגורים בבוא בית המשפט לקבוע את חלקם היחסי של הקטינים
11 בהוצאה זו.

12 אם כן, חלקה של התובעת בהוצאות מדור (50%) יעמוד על הסך של 3,650 ₪. חלקם
13 היחסי של הקטינים בהוצאה זו הינה בשיעור 50% (שזה 1,825 ₪) ובסך של 610
14 ₪ עבור כ"א מהקטינים. בסדר גמור.

15 ה. הוצאות 'אחזקת מדור' פורטו בכתב התביעה והועמדו ע"ס כולל של 1,720 ₪
16 בחודש (375 ₪ עבור ארנונה; 140 ₪ עבור מים; 543 ₪ עבור חשמל; 112 ₪ עבור
17 גז; 250 ₪ עבור ועד בית; 300 ₪ עבור אינטרנט וכבלים). התובעת עתרה לחייב את
18 המשיב בחלקם היחסי של הקטינים בשיעור 50% ובסך כולל של 860 ₪ בחודש
19 עבור שלושת הקטינים יחדיו.

20 הסכומים שנתבעו בגין הוצאות 'אחזקת מדור' נתמכו באסמכתאות מתאימות.

21 בהתחשב בעובדת המגורים המשותפים של התובעת ובן-הזוג בדירה מצאתי
22 להעמיד את חלקה של התובעת בהוצאות 'אחזקת מדור' במחצית הסכום הנתבע,
23 קרי על סך של 860 ₪ בחודש. יפה

24 חלקם היחסי של הקטינים בהוצאות אלה יועמד על שיעור 50% ובסך של 140 ₪
25 בחודש עבור כל אחד מהקטינים. בהמשך נראה האם החזקת המדור כבר כלול
26 בצרכי הילדים כמקובל, או שכבודה מוסיפה אותו בנפרד.

27 ו. למען הסר ספק, בחיוב בן-הזוג של התובעת במחצית הוצאות 'מדור' ו'אחזקת
28 מדור' נתתי דעתי לחובה המוטלת עליו להשתתף בחלקו היחסי בהוצאות אלה
29 (50%), הכוללת גם את השימוש שעושים ילדיו בדירת המגורים במהלך זמני השהות
30 אותם מקיימים עמו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-01-17114 א' נ' א'

יתר צרכי הקטינים

9. צרכי הקטינים, כולל הוצאות מדור ואחזקתו ולא כולל הוצאות חינוך, פורטו בכתב התביעה והועמדו ע"ס כולל של 2,958 ₪ בחודש עבור כ"א מהקטינים (סך של 800 ₪ מזון וכלכלה; 150 ₪ עבור צעצועים/ספרי ילדים; 50 ₪ עבור בריאות; 120 ₪ עבור היגיינה וטיפול; 150 ₪ עבור ימי הולדת/פנאי/בילויים; 120 ₪ עבור נסיעות/מוניות; 150 ₪ עבור דמי כיס; 50 ₪ עבור טלפון נייד; 350 ₪ עבור הלבשה/הנעלה וכן סך של 1,018 ₪ עבור חלקו של כ"א מהקטינים בהוצאות מדור ואחזקתו). **יש כאן סלט של**

הוצאות. ניסיון להטעות את כבודה?

10. בנוסף, עתרה התובעת לחייב את הנתבע לשאת בהוצאות הרפואיות החריגות של הקטינים ובהוצאות חינוכם בשיעור של 70% וכן בתשלום מזונות גם במהלך שירות החובה בצה"ל/בשירות הלאומי.

11. מנגד, טוען הנתבע כי הסכומים שנתבעו מופקעים; לא נתמכו באסמכתאות כדבעי; פורטו בהגזמה; אינם תואמים את ההוצאות המוצאות בפועל; נתבעו בכפל תוך התעלמות מוחלטת מהפסיקה; הנם מעבר לצרכים ההכרחיים; אינם תואמים את יכולתו הכלכלית והועמדו ע"ס המהווה מעל 100% מהכנסתו.

עוד טוען הנתבע כי יש לקחת בחשבון את ההנחות וההטבות אותן צפויה התובעת לקבל כאם יחידנית, לרבות מענק חינוך ודיוור.

מוסיף הנתבע וטוען כי בבוא בית המשפט להכריע במזונות הקטינים עליו לקחת בחשבון במכלול השיקולים כי אל מול זכות הקטינים למזונות עומדת זכותו שכבודו כאדם לא ייפגע; כי יש להבטיח כי לאחר תשלום המזונות יוותרו בידיו די כספים למחייתו וכן להתחשב ביכולתה הכלכלית ובהכנסותיה של התובעת ובפערי ההכנסות בין הצדדים, הנוטים באופן מובהק לטובת התובעת, כך לשיטתו.

מטעמים אלה, מבקש הנתבע לחייבו בסך הנמוך מסכומי המינימום המקובלים בפסיקה.

בישיבת קדם משפט הציע הנתבע, באמצעות באת כוחו, לשלם את הסך של 1,000 ₪ בעבור כ"א מהקטינים, כולל הוצאות מדור.

בחקירתו השיב הנתבע לשאלה מה הסכום החודשי לו זקוקים הקטינים **'אין לי מושג להעריך את זה בכסף'** – עמ' 7 שורה 27 וכי: **'אם היה לי, כל מה שהיתי יכול הייתי נותן להם. לא יודע להעריך'** – עמ' 8 שורה 5.

12. התובעת נחקרה ביחס להוצאות אותן היא מוציאה בעבור דלק (700 ₪ בחודש) – עמ' 6 שורה 3; בעבור ביגוד והנעלה (לא ידעה לאמוד הוצאה זו) – עמ' 6 שורות 22-23 וכן

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

ביחס להוצאות מזון וכלכלה (1,000 ₪ בשבוע) – עמ' 6 שורה 25 והעידה כי היא ובן זוגה 'משתתפים בהכל חצי חצי' – עמ' 6 שורה 27.

אשר להוצאת 'חוגים' העידה התובעת כי היא מקבלת החזר מהעירייה של 40%, בכפוף להצגת קבלות ולהיקף עבודה של 100% משרה – עמ' 7 שורות 4-5.

התובעת לא נחקרה על יתר רכיבי התביעה ובהינתן כי אין חולק כי לילדים צרכים שוטפים שיש לספקם, יוערכו צרכי הילדים על דרך האומדנה.

כידוע, לבית המשפט הסמכות לפסוק מזונות ולקבוע גובה צרכי הקטינים, על דרך האומדנה ומבלי להיזקק להוכחה מדויקת של המרכיבים, זאת בהתבסס על ניסיון חייו וידיעה שיפוטית (ראו ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח (3) 29, עמוד 33; ע"א 93/85 שגב נ' שגב פ"ד לט (3) 822, עמוד 828).

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

13. כידוע, בהתאם להוראות סעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט 1958, הרי שאדם חייב במזונות ילדיו הקטינים בהתאם להוראות הדין האישי החל עליו. במקרה דנן, שעה ששני הצדדים יהודים, חלות הוראות הדין העברי.

חובת האב במזונות ילדיו עד גיל 6 שנים – בהתאם לסעיף 3(א) בחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959, על האב חל הדין האישי, הוא הדין העברי. לפיכך, חייב האב במזונותיהם ההכרחיים של ילדיו מעיקר הדין. חובה זו לא שונתה בבע"מ 919/15, 1709/15 פלונית נ' פלוני ואח' (19.7.17) (להלן: 'בע"מ 919/15').

שיעור מזונות הכרחיים מינימאליים לקטין הועמד בפסיקה מנחה של בתי המשפט המחוזיים על סך 1,600 ואף למעלה מכך האם זה נכון גם כיום? לא! מדובר בצרכי הילד! ועכשיו יש לבדוק את חלוקת זמני השהות, ולהפחית מסכום זה את ההוצאות שהאב משלם בימים שלו באופן ישיר! לא כולל הוצאות מדור והחזקתו ולא כולל הוצאות חינוך ורפואה. (השוו: רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.נ. נ' א.נ. (25.10.18), עמ"ש (ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (9.10.17)).

באשר לילדים מעל גיל 6 שנים – ההלכה בבע"מ 919/15 השוותה את המצב המשפטי וחובת האב במזונות קטינים בגילאי 6-15 שנים, לסיפוק צרכי קטינים שהנם למעלה מגיל 15. כיום שני ההורים חבים מדין צדקה, בסיפוק צרכיהם עד כדי רמת החיים בה הורגלו הקטינים ערב הפירוד באופן יחסי להכנסות ההורים מכל מקור.

צרכי קטין בכללותם (צרכים הכרחיים ושאינם הכרחיים) נאמדו בפסיקה המנחה לאחר בע"מ 919/15 על-סך 2,250 ₪ לחודש לקטין, למצער. סכום זה על-פי אותה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

פסיקה אינו כולל הוצאות מדור והוצאות חינוך ורפואה של הקטין – ראו, רמ"ש

59188-10-18 נ. נ. (25.10.18).

יצוין, כי במסגרת עמ"ש 5121-05-20 ג. נ' ג., הובהר, כי סכומים אלו כוללים את חלקו

של הקטין בהוצאות החזקת מדור, להבדיל מחלקו בעלות דמי המדור **יפה**

סכום זה נפסק עבור קטין החולק זמנו בין בתי הוריו. הסכום נמוך יותר עבור צרכי

קטין המתגורר מרבית הזמן (או כולו) עם אחד מהוריו. **יפה**

על פי **הלכת ורד**, אם לילד אחד במשפחה קובעים סכום מסוים של מזונות, הרי ביחס

למספר הילדים, סכום המזונות אינו שווה למכפלת הילדים הנקבע לילד אחד **יפה** –

ע"א 552/87 ורד נ' ורד פ"ד מב(3), 599.

14. בעניין הנדון נכון למועד הגשת התביעה הקטינים היו 'מקטני קטינים', כבני חמש

ושלוש וחצי (בהתאמה), לפיכך ובהתאם לדין האישי החל על הצדדים, מוטלת על האב

החובה האבסולוטית לשאת בכלל צרכיהם ההכרחיים וזאת מדין תורה (ראו ע"א

469/84 הדרי נ' שני, פ"ד ל"ט (3) 197).

עם זאת, על אף ההלכה הפסוקה הקובעת כי הצרכים ההכרחיים אחידים ושווים הן

לעני והן לעשיר (ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז), הרי שגם אלה יושפעו מיכולותיו

הכלכליות של האב ויגזרו בהתאם למעמדו הכלכלי של האב.

בתמ"ש (חי) 663/92 פלונית ואח' נ' פלוני, פ"מ נה (1) 37, 41 נקבע:

'רמת מזונותיהם של ילדים' אינה עולה על פי התעצמותו הכלכלית של האב (שלא

כמו אשה שעולה עימו, עם בעלה). אך ילדים של עניים צריכים להסתפק במזונות

הכרחיים ואילו מי שהוריו אמידים, זכאי למזונות ביד רחבה יותר בנחת ולא

בצער ברווח ולא בצמצום'.

15. בבע"מ 919/15, אשר עסק באופן חיוב הורים במזונות ילדיהם לאחר גיל 6 שנים

ובשונה מההלכה שקדמה למועד מתן פסק-דין זה, נקבע כי החל מגיל 6 שנים ועד 15

שנים חבים שני ההורים לשאת במזונות ילדיהם הקטינים.

16. באשר לאופן החיוב מגיל 6 שנים נקבע כי החיוב במזונות יעשה תוך התחשבות בצרכי

הקטינים; יכולותיהם הכלכליות של כל אחד מההורים; קביעת יחסיות היכולות

הכלכליות של ההורים, חלוקת זמני השהות ואופי האחריות בפועל של כל אחד

מההורים ביחס לקטינים.

ראו, 65692-11-19 ס. נ' ס. (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

קביעה זו מתיישבת גם עם ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15, במסגרתו העניק בית המשפט העליון פרשנות אחרת לתקנות הרבנות הראשית תש"ד ועל פיה חיוב במזונות ילדים בגילאי 6-15 הוא רק מדין צדקה והוא חל על שני ההורים, תוך חלוקת החיוב ביניהם עפ"י יכולותיהם הכלכליות מכלל המקורות העומדים לרשותם. הכלל, אם כן, הוא רק הלכות צדקה חלים על אביו ואימו של קטין, מגיל 6 ועד לגיל 15, והחיוב מן הדין בצרכים הכרחיים בהם מחוייב האב לבדו, מסתיים בהגיע הקטין לגיל 6 שנים.

17. בפרשת ס.נ. ס. הנ"ל אף הובהרה סוגיית שיעור מזונותיו המינימליים של קטין בהתייחס למגורים בבית אחד אל מול מגוריו בשני בתים ובהתייחס לשינוי שהביאה אחריה הלכת בע"מ 919/15 וכדלקמן:

"מעט שקמה ועמדה ההלכה החדשה המחייבת את ההורים יחדיו לשאת במזונות הילדים סברו בתי המשפט שאין עוד מקום לצמצם צרכי הקטינים לצרכים הכרחיים בלבד אלא שיש לספק את מלוא צרכיהם ואלו הוערכו בסכומים הנעים בין 1900 – 1600 ₪ **אכן, צרכים. לא מזונות!** בסך מינימלי חודשי שאינו נדרש לראיה... כאשר הקטין נדרש לחלוק את זמני השהות בשני בתים עולים צרכיו (או, אם נדייק, עולה עלות צרכיו) אף מעבר לשיעור הנזכר, שהרי ההורים נזקקים להוצאות כפולות... מתוך שכך, הוערכו צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים בסך מינימלי של 2,250 ₪...".

יישום הדין החל

18. אם כך, הפסיקה הכירה בצרכים מינימאליים של קטין, שאינו חולק זמני שהות בשני בתים בחלוקה דומה, שאינם דורשים ראיה והעמידה אותם על הסך שבין 1,600 ₪ ל-1,900 ₪ לחודש לקטין, כולל הוצאות 'אחזקת מדור' ולהבדיל מהוצאות 'מדור' שאינן נכללות בסכומים כאמור. **יפה, ואכן, צרכים. לא סכום מזונות.**

19. כאמור לעיל, הצדדים יהודים ולכן עד גיל שש שנים האב חייב במלוא צרכיהם ההכרחיים של הקטינים מתוקף היותם 'מקטני קטינים' ומדובר בחיוב עצמאי שאינו קשור להכנסות האם או למצב הכלכלי של האב (ראו ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פד"י לו (3) 449, 457).

בצרכים ההכרחיים בהם חב האב חיוב אבסולוטי נכללים מזון, לבוש, הוצאות מדור, וכן הוצאות רפואיות המכוסות על ידי הביטוח הרפואי.

20. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים בעניין זה; באסמכתאות שהובאו בפני להוכחת הצרכים הנתבעים; בחקירתה המצומצמת של התובעת ביחס לרכיבי התביעה ובהינתן ההלכה הפסוקה ביחס לסכום המינימאלי הנדרש לקטין שאינו דורש ראיה, אני מעמידה את צרכיהם ההכרחיים **שימו לב "הכרחיים"** של הקטינים על סך כולל

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

של 5,100 ₪ ובסך של 1,700 ₪ עבור כ"א מהקטינים בחודש (סך של 700 ₪ עבור כלכלה; סך של 200 ₪ עבור ביגוד והנעלה; סך של 50 ₪ עבור רפואה וסך של 750 ₪ עבור חלקו של כל אחד מהקטינים בהוצאות מדור והחזקתו).

21. באשר לחלוקת נטל המזונות בהגיע הקטינים לגיל שש שנים ואילך, מצאתי לנכון להפנות לפסיקת בית משפט מחוזי להלן לפיה, אין חובה לעשות תחשיב מתמטי דקדקני ודווקני וכי יש מקום לתחושתו של השופט ביחס לזהות ההורה עליו מוטל עיקר נטל גידול הילדים ראו לעניין זה, עמ"ש 11623-07-17 ד.ש. נ' מ.ש. (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

לא מדויק. בתי המשפט המחוזיים קבעו שעל השופט היושב בדין לחשב את סכום המזונות בהתאם לנוסחה שהתגבשה בפסיקה, וכי חשוב להציג את נוסחת החישוב לצד הסבר קצר לדרך החישוב כך שהצדדים יוכלו להבין כיצד הגיע בית המשפט לסכום שנקבע - והכל בהתאם לתקנות (תקנה 129(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018) ולפסיקה (כבוד השופט שילה, סעיף 14 בעמ"ש 42627-04-24).

ואז, כפי שקבע בית המשפט העליון, בצדק רב, אין חובה להיצמד לנוסחה הנוקשה. לכל שופט יש את שיקול הדעת השיפוטי לקבוע את הסכום המתאים והראוי לעמדתו בתא המשפחתי שלפניו, כאשר שיקול העל המנחה אותו הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים. השופט אף נדרש להסביר את הסיבות שהביאו אותו להחליט אחרת, כלומר לפסוק בשונה מהנוסחה, להוריד או להעלות את סכום המזונות, להטיל חלוקה שונה בהוצאות הנלוות וכיוצא באלה.

22. אם כן, בהינתן כי החל מגיל שש שנים יש לחייב את שני הצדדים במזונות הקטינים ולצורך קביעת חלוקת כלל צרכיו של הקטין, **הרי שיש להוסיף על המזונות שנקבעו לעיל את צרכי הקטינים שמעבר לצרכיהם ההכרחיים והם: הוצאות היגיינה על סך של 120 ₪; הוצאות פנאי ובילויים על סך של 150 ₪ ועבור נסיעות סך של 50 ₪ ובסך כולל של 6,060 ₪ עבור מזונות הקטינים לתקופה החל מהגיעם לגיל שש שנים. כאן זה כבר צרכים מלאים. יפה.**

לא מצאתי לכלול את הרכיבים: 'דמי כיס' ו'טלפון נייד', משלא מצאתי כי עסקינן בצורך מינימאלי הדרוש בעבור הקטינים ובהתחשב ביכולתם הכלכלית של ההורים הניצבים בפניי.

23. בהתייחס לאופן חישוב החיוב במזונות הציגו פרופ' שחר ליפשיץ והגברת ענת ליפשיץ במאמרם **מזונות ילדים בגילאים 6 עד 15, במצבי משמורת משותפת? מבט פרשני וגישור בעקבות בע"מ 919/15** את אופן החישוב האריתמטי שעל בית המשפט לערוך לאחר חילוף הנתונים שקבעתי לעיל וצינו כי על מנת לחשב את המזונות אשר ישלם

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

ההורה בעל ההכנסה הגבוהה להורה בעל ההכנסה הנמוכה יש לחבר שלושה מרכיבים
והם: רכיב המדור + רכיב תלוי שהות + רכיב לא תלוי שהות = סכום המזונות.

על מנת להגיע לכך יש לחשב את שיעור ההשתכרות אשר נקבע מהכנסתו של ההורה
בעל השכר הנמוך לחלק לסך הכנסות ההורים וזהו שיעור ההשתכרות שהינו במקרה
דנן:

הכנסות תובעת + הכנסות נתבע ובסך הכל 17,200 ₪.

בהפחתת הוצאות שכר דירה של התובעת (סך של 3,650 ₪) ובהפחתת הוצאות
השתתפות במדור של הנתבע (סך של 400 ₪) עומדת הכנסתה הפנויה של התובעת
בגובה של 4,050 ₪ בחודש והכנסתו הפנויה של הנתבע בגובה של 9,100 ₪ בחודש.

בהינתן היחס בהכנסותיהם הפנויות של הצדדים, הרי שחלקה של התובעת מכלל
ההכנסות הפנויות עומד על 30% ואילו חלקו של הנתבע על סך של 70%. אז יש לנו
דלתא של 20%.

חלוקת זמני השהות של הצדדים עם הקטינים

24. נתון נוסף אותו יש לקחת בחשבון הינו שיעור חלוקת זמני השהות לצורך חישוב
הצרכים שאותם מספק האב לקטינים בעת בה הם שוהים אצלו. אופן חישוב שיעור
השהות נקבע באמצעות חישוב ימי השהייה של הילדים אצל כל אחד מההורים ובלבד
שמדובר במספר ימים מינימלי המצדיק לקיחה בחשבון של צרכי הילדים שהינם תלויי
שהות.

25. בדיון אשר התקיים ביום 14.09.23, במסגרת הליכים קודמים שהתנהלו בעניין קביעת
חלוקת זמני השהות של כ"א מהצדדים עם הקטינים, בתלה"מ 65724-02-23 ובתלה"מ
17127-01-23, הגיעו הצדדים להסכמות כי זמני השהות של הנתבע עם הקטינים
יתקיימו בימים שני ורביעי ישירות ממסגרות החינוך ועד לשעה 19:30 ובכל סוף שבוע
שני ישירות ממסגרות החינוך ביום שישי ועד שעה לאחר צאת השבת.

הסכמות הצדדים קיבלו תוקף של פסק דין בדיון כאמור, כאשר בנוסף קבעתי חלוקת
זמני שהות שווה בחגי ישראל וחלוקה שווה בחופשת הקיץ לאחר תום הקייטנות.

בתגובה שהגישה התובעת, ביום 22.05.25, לבקשה להפחתת מזונות שהגיש הנתבע,
טענה, בין היתר, כי הנתבע לא מקיים את זמני השהות באופן סדיר, נפגש עם הקטינים
לעיתים רחוקות מאוד וכי בחופשות ובחגים הוא כלל לא מקיים עמם כל קשר.

ביום 16.03.26 הגיש הנתבע במסגרת תלה"מ 34727-03-26, תביעה לאכיפת זמני
השהות, בתואנה כי התובעת מונעת את קיומם של זמני השהות ומנכרת את הקטינים
כלפיו. התובעת מכחישה את טענות הנתבע וטוענת כי הוא זה שבחר להתנתק

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

מהקטינים, כאשר נכון לעת הזו אין חולק בין הצדדים כי זמני השהות בין הנתבע לבין הקטינים אינם מתקיימים כלל וזאת החל מחודש נובמבר 2025 (ראו בעניין זה גם את המובא בעמדת האפוטרופה לדין אשר הוגשה בהליך כאמור ביום 21.07.26).

26. הואיל ואפילו זמני השהות בין הנתבע לבין הקטינים היו מתקיימים כפי שנפסק, הרי שעסקינן בימי שהייה מצומצמים ביותר וכוללים שני לילות של לינה בחודש בלבד ולכן אין בהם כדי להצדיק לקיחה בחשבון של צרכי הילדים שהינם תלויי שהות ולפיכך, חלוקה זו לא תילקח בחשבון בעת קביעת חיוב הנתבע במזונות הקטינים. **הגיוני. אז יש לנו דלתא של 50%. יחד 70%. במקביל, אני מקווה שיש ניסיון לחדש את הקשר בין האב לילדים!**

27. משכך ושעה שלקחתי בחשבון את צרכי הקטינים; את הפערים בין הכנסות הצדדים (סך של 4,050 ₪ לתובעת וסך של 9,100 ₪ לנתבע), העובדה שביתה של התובעת הוא הבית העיקרי של הקטינים ונכון לעת הזו גם הבלעדי והואיל כי גם זמני השהות שנקבעו לנתבע במסגרת פסק-הדין אשר ניתן בהליך הקשור וכאמור מצומצמים ביותר ואין מקום להתחשב בהם ובבוחני את צרכי הקטינים, מצאתי לנכון להעמיד את חלוקת הנטל במזונות הקטינים בין הצדדים על סך של כ- 30% לחובת האם וכ- 70% לחובת האב.

28. **בנסיבות אלו, אני קובעת שהאב יישא במזונות, מדור ואחזקת מדור הקטינים בסך כולל של 4,200 ₪ בחודש ובסך של 1,400 ₪ עבור כ"א מהקטינים והחל מהגיע הקטינים לגיל שש שנים כאשר האם תישא ביתרת הוצאותיהם.**

היה ראוי להסביר את החישוב. כאן נראה שאין חישוב. פחות ראוי. צרכי 3 הילדים הם 6,060 ₪ (סעיף 22). 70% (הדלתא) זה 4,242. הסכום שקבעה כבודה. במקרה? לא יודע.

1. האם יש כאן התחשבות בהלכת ורד? כבודה רשמה את הנושא, אז אני מניח שכן.

2. האם כבודה הוסיפה לשכר האם את קצבת 3 הילדים? כנ"ל. כבודה ציינה זאת, אז אני מניח שכן.

3. בשורה התחתונה, כבודה פעלה, גם אם לא בכוונה, בדיוק לפי הנוסחה המקובלת. לאור זאת שכל הנטל על האם, בהחלט יכלה להוסיף לסכום שיצא לה סכום נוסף. מצד שני, כבודה מציינת שהיא פעלה בראייה שלאב יישאר למחייתו.

מצאתי כי בחיוב אליו הגעתי יש כדי להביא בחשבון גם את צרכי הקיומיים של הנתבע וכי הסכום שנפסק מותיר בידיו סכום שיש בו כדי לספק מלוא צרכיו, לרבות אלה הרפואיים ואפילו אם ניקח בחשבון את גובה הכנסתו רק מקצבת נכות ולא את

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

הכנסתו הפוטנציאלית (בהפחתת החיוב במזונות בסך של 4,200 ₪ מתוך סך של 8,800 ₪ המשתלמות לנתבע מקצבאות המל"ל נותר בידי הנתבע סכום של 4,600 ₪ בחודש).

החיוב

29. הנתבע יישא במזונות הקטינים **בסך כולל של 4,200 ₪ בחודש** (להלן: 'דמי המזונות').

דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים הידוע לצרכן שבסיסו פורסם בחודש יולי 2026 והוא יעודכן בכל 3 חודשים ללא חיוב רטרואקטיבי לעבר.

סכום המזונות ישולם ישירות לחשבון הבנק של התובעת שפרטיו יימסרו לנתבע.

בהינתן כי בחודש יולי 2026 הגיע הצעיר שבקטינים לגיל שש שנים, הרי שהחיוב בדמי המזונות יחל מחודש יולי 2026 וישולם בכל 8 לחודש.

בכל הנוגע לתקופת העבר

לתקופה עד הגעת הקטינים ת' ולי' לגיל שש שנים (25.12.23 ו-01.07.26 בהתאמה), יעמוד חיוב האב בגין חלקו של כ"א מהם על הסך של 1,700 ₪, כך שסכום המזונות עבור שלושת הקטינים יחדיו יעמוד ע"ס כולל של 4,794 ₪ וזאת עד הגיע הקטינה ת' לגיל שש שנים (ביום 25.12.23).

ממועד הגיע הקטינה ת' לגיל שש שנים ועד הגיע הבן ל' לגיל שש שנים (ביום 01.07.26) יעמוד החיוב במזונות שלושת הקטינים יחדיו ע"ס כולל של 4,488 ₪ בחודש.

30. **בנוסף, יישאו הצדדים בחלוקה של 70% לנתבע ו-30% לתובעת בהוצאות הבאות:**

דעתי ידועה. זה שגוי כלכלית! ההסבר המילולי יפה וראוי.

א. הוצאות הרפואיות החריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי או הביטוח המשלים.

טרם הטיפול תיידע האם את האב, בדבר הצורך בטיפול והעלות המשוערת.

במקרה של מחלוקת לגבי נחיצות ההוצאה, יכריע בכך הרופא המטפל או רופא מומחה לפי העניין, או יועץ חינוכי לעניין אבחונים והוראה מתקנת.

במקרה של מחלוקת לגבי גובה ההוצאה להבדיל מנחיצותה, יחויב האב על פי תעריף קופת חולים לעניין הוצאה רפואית חריגה, ככל ששירות כאמור ניתן בקופת החולים.

למען הסר ספק, הוצאות רפואיות חריגות לרבות אך לא רק, טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטים, משקפיים, עדשות, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים והוראה מתקנת.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

- 1 ככל שהטיפולים מכל סוג יסובסדו על ידי מקום העבודה של מי מהצדדים יישאו
2 הצדדים בחלקים שווים בהפרש שנותר לתשלום.
- 3 הסכומים ישולמו תוך 7 ימים ממועד הדרישה ובכפוף להצגת קבלות אודות
4 התשלום בפועל ע"י מי מהצדדים.
- 5 ב. הוצאות חינוך של הקטינים ובכלל זה הוצאות שכר לימוד עבור המוסד החינוכי וכל
6 הוצאה אחרת על פי דרישת המוסד החינוכי.
- 7 למען הסר ספק, הוצאות חינוך לרבות, אך לא רק, הוצאות שכר לימוד, צהרונים,
8 סל תרבות, תלבושת אחידה, ועד כיתה/גן, ציוד לבית ספר לרבות ספרי לימוד,
9 קייטנת סוכות ופסח ושני מחזורים של קייטנה בחופש הגדול (לפי עלויות קייטנה
10 במתנ"ס); טיולים; מסע לפולין, או משלחת אחרת מטעם המוסד החינוכי; פעילות
11 בתנועת נוער וכן שיעורים פרטיים (עד לסך כולל של 500 ₪ בחודש עבור שלושת
12 הקטינים יחדיו עבור השיעורים הפרטיים).
- 13 הסכומים ישולמו תוך 15 יום ממועד הדרישה ולאחר קיזוז מענק החינוך המתקבל
14 בתחילת שנת הלימודים מהמוסד לביטוח לאומי.
- 15 כמו כן, יישא המשיב במחצית הוצאות חוג אחד עבור כל אחד מהקטינים, בעלות
16 מתנ"ס, זאת בכפוף להצגת קבלות התשלום בפועל ע"י התובעת ובתוך 15 יום מועד
17 הצגתן.
- 18 הסכומים ישולמו תוך 15 יום ממועד הדרישה ולאחר קיזוז מענק, סיוע או
19 השתתפות המוענקים לאם מכל גורם שהוא בגין רכיב 'חוגים'.
- 20 ג. תשלום ההוצאות החריגות יהיה רק לאחר מיצוי כלל ההנחות להן זכאים הצדדים
21 ובכפוף להצגת אסמכתה על התשלום, למעט במקרה חירום.
- 22 31. דין החיובים בתשלום הוצאות רפואיות חריגות; הוצאות חינוך וחוגים, כדין מזונות
23 לצורך גבייתם.
- 24 32. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן שפורסם ביום 15.07.26 ויעודכנו כל
25 שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים בין תקופת עדכון אחת לרעותה.
- 26 33. כל תשלום שלא ישולם במועדו יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהמועד שנקבע
27 לתשלום ועד התשלום בפועל.
- 28 34. סכום המזונות ישולם ישירות לחשבון הבנק של התובעת שפרטיו יימסרו לנתבע.
- 29 35. סכום המזונות ישולם לקטינים עד הגיע כ"א מהם לגיל שמונה עשרה שנים או עד סיום
30 לימודי התיכון, לפי המועד המאוחר מבין השניים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 17114-01-23 א' נ' א'

ממועד זה ועד תום שירות החובה בצה"ל או השירות הלאומי, ישלם הנתבע שליש
סכום המזונות כערכם במועד הרלוונטי.

שירות חובה בצה"ל או שירות לאומי הינו תנאי לחיוב המפורט בסעיף זה.

ככל שמי מהקטינים לא ישהה אצל התובעת שהות של קבע בתקופת השירות הצבאי
או השירות הלאומי, ישלם הנתבע סכום זה ישירות לידי הקטין.

קצבת הביטוח הלאומי וכל קצבה או הטבה אחרת המשולמת בגין הקטינים, תשולם
לידי התובעת.

בנסיבות העניין, נוכח תוצאות ההליך ובהתחשב במצבו הכלכלי והרפואי הנוכחי של
הנתבע, לא מצאתי מקום לחייב מי מהצדדים בהוצאות משפט.

פסק דין זה מסיים את בירור התובענה שבכותרת.

המזכירות תשלח עותק מפסק-הדין לב"כ הצדדים ותסגור את ההליך.

פסק-הדין מותר בפרסום בשינויי הגהה ונוסח ובהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ב אב תשפ"ו, 05 אוגוסט 2026, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת